

Mentalbeskrivelsens forskellige momenter

Kontakt - håndtering:

Hundeføreren går med hunden i lang line rundt imellem publikum, som under hele testen fungerer som en samlet gruppe/flok, der fra moment til moment går foran hundeføreren og testlederen. Når alle er passeret, så hunden har haft mulighed for at snuse og tælle alle, går føreren ud og stiller sig tæt på den beskriver, som står ca. 15m. væk. Det er den person, som er testleder på den hund, som nu er på banen. Testlederen vil være den samme, der følger hunden

rundt ved alle momenter, indtil testen er slut. Hvis hunden tager fysisk kontakt til testlederen, begynder han at tale med føreren. Hvis den ikke tager kontakt, venter testlederen i 15 sek. Dette er for at give hunden en chance for selv at søge opmærksomhed. Føreren bliver bedt om, kort at orientere flokken om, hvad det er for en hund og lidt om hvad den bliver brugt til. Derefter går testlederen lidt væk med hunden og prøver at få en kontakt med den, når den er fra føreren. Testlederen ser efter øretatovering og om han/hun kan undersøge den, uden den gør modstand.

Der bliver beskrevet, om hunden selvstændigt tager kontakt, overdrevent eller snuser/berører testlederen, eller den trækker sig og måske gør bidforsøg. Der bliver også beskrevet, om den vil gå med testlederen, og om hvordan den kan håndteres.

Leg:

Imens testlederen er gået lidt væk med hunden, vil føreren få overrakt en klud/sæk, som denne og testlederen senere skal kaste imellem sig for at se, om det vækker hundens interesse for leg. Testlederen vil fortælle, hvordan man skal gøre, og efterfølgende er det ham/hende, man skal følges med bag flokken fra moment til moment.

Kastelegen bliver udført tre gange, hvor den altid ender med, at testlederen kaster kluden/sækken ud til siden for at se, om den vil rende efter den og tage den. Efter sidste kast tager testlederen kluden og prøver at få hunden til at tage fat i den og evt. lave en trække leg. Der bliver i skemaet afkrydset, om hunden vil lege, og om den trækker i sækken, til testlederen slipper kluden.

Jagten:

Efter legen vil gruppen gå til næste startplads, som er jagten, og bag dem vil testleder og hundefører komme. Jagtbanen består af ml. 7 og 9 pæle, som er sat i jorden med 8 meter imellem i to rækker med ca. to meters afstand, så der kan trækkes en snor i sik-sak mellem pælene. På snoren vil være bundet en hvid klud, som ligger 20 meter fra, hvor hundeføreren bliver bedt om at stå med sin hund. På tegn fra testlederen vil snoren blive trukket væk fra hunden, rund om pælene i sik-sak af en beskriver, som er gemt, i skjul et stykke, bag sidste pæl, og på nyt tegn fra testlederen bliver hundeføreren bedt om at slippe hunden. Hunden må heller ikke her få nogen kommando, idet vi kun vil se om hunden af sig selv starter en jagt på kluden. Ikke hos alle racer ønskes en jagt. En hyrdehund bør vise lidt lyst til at jage, hvis den skal kunne drive en flok, men vi ser dog, at mange ikke løber efter. Andre racer, ønsker stor jagtlyst, eller vi ønsker at de har lave tærskler for jagtlyst, som er det vi testsammenhæng, egentligt ser efter. Der bliver beskrevet, om hunden løber efter, og om den tager byttet. Momentet bliver altid kørt to gange, fordi man også ønsker at se, om interessen stiger eller falder.

Aktivitetsniveau:

Hundeføreren bliver bedt om at stille sig på et afmærket sted med ryggen til flokken. Hunden skal holdes i hel lang line, og den må ikke være "på plads". Hundeføreren må ikke kontakte hunden under forløbet og heller ikke kikke efter den. Hundeføreren skal stå der i tre minutter, og imens står flokken og beskriverne og iagttager dem. Ingen må samtale under forløbet. Det er hundens reaktion, når forventet aktivitet udebliver, som beskrives her. Hunden har indtil nu været udsat for ting, som har fart

og bevægelse og nu sker intet. Nogle hunde vil stresse op og selv finde på noget at foretage sig, og andre vil slappe af og måske lægge sig afventende. Der bliver beskrevet, om hvordan hundens stress-niveau er i løbet af de 3 min. det varer.

Overraskelse (visuelt):

Når flokken igen er på plads, kommer hundeføreren og testlederen gennem gruppen, og hundeføreren fortsætter i lige linje imod et stativ ca. 20 meter fremme. Når hunden er ca. 4 meter foran stativet, vil en kedeldragt pludselig springe op og så med spredte ben og arme foran hunden. Hundeføreren er på forhånd blevet bedt om at slippe linen på jorden og blive stående og se på dragten, når den springer op og afvente yderligere besked.

Dragten vil blive holdt stille uden flere bevægelser, og man vil nu beskrive hundens reaktioner. Fra dragten springer op og det næste minut beskriver man hundens skrækreaktion, trusler/aggressivitet og nysgerrighed. Hvis hunden ikke selv har undersøgt dragten med fysisk kontakt inden for de første 15 sekunder, vil man give den op til 45 sekunder mere før momentet afbrydes. I de 45 min. vil hundeføreren blive bedt om at hjælpe hunden i tre forskellige etaper. Først går føreren halvt frem, dernæst helt frem tæt foran, og til sidst taler føreren til dragten. Har hunden ikke haft kontakt 1 minut efter dragten er sprunget op, vil man, imens hunden tages bag flokken, lægge dragten ned og derefter bringe hunden frem for at få den til at undersøge den med førerens hjælp. Hunden skal roses og støttes, når den tager kontakt.

Afreaktion: Når hunden har haft kontakt, hejses dragten stille op, uden hunden ser det, og hundeføreren bliver nu bedt om at gå med hunden i løs line frem og tilbage på højre side af dragt og stativ i ca. 3 meters afstand. De skal gå en rute på ca. 10 skridt frem og tilbage tre gange, for at man kan beskrive, om hunden er færdig med oplevelsen, eller om der er tilbageværende ubehag. Hvis hunden tager fysisk kontakt med dragten inden det første minut, vil dragten ikke blive lagt ned, men man går direkte til afreaktionen. Afreaktionen bliver beskrevet i skemaet.

Overraskelse (lyd):

Igen skal gruppen først på plads, og hundefører og testleder kommer gennem gruppen. Hundeføreren går i lige linje frem imod et markeret sted. Når de er ud for et bestemt sted, vil en stor tyk kæde blive trukket hen over en bølgeplade. Det larmer meget i ca. 2 sekunder. Når larmen starter, skal hundeføreren straks slippe linen på jorden, stoppe op og dreje sig imod lyden og se den vej. Herefter vil man se, hvordan hunden reagerer på samme måde som ved dragten. Dog beskrives kun skrækreaktion og nysgerrighed. Kan den ikke selv klare at undersøge, vil der blive sat hjælp ind, og som sidste mulighed vil man hente hunden og prøve at lokke den frem i linen.

Afreaktion: Lige som ved dragten skal hundeføreren og hunden efterfølgende gå tre runder frem og tilbage for at se, om der er tilbageværende skræk i hunden. Dette bliver også beskrevet i skemaet.

Spøgelser (revirforsvar):

På et anvist sted bliver hundeføreren bedt om at gå ud og stille sig efter at være gået gennem gruppen, som under hele momentet vil stå bag hund og fører på samme måde som ved de andre momenter. Hunden skal her være i hel lang line under hele forløbet, og hundeføreren må ikke slippe den, før testlederen beder om det ved afreaktionen.

Testlederen vil her stå lidt bag hundeføreren under forløbet og dirigere de to spørgsmål et af gangen. Hundeføreren skal hele tiden se på spørgelserne som skiftevis vil komme langsomt imod hunden, ca. 5 meter af gangen. Når de er ca. 4 meter foran hunden eller hundeføreren, hvis hunden står bag denne, vil testlederen bede føreren om at tage linen af ved halsbåndet. Under forløbet bliver der beskrevet hundens skræk og trusler/aggressivitet.

Afreaktion: Når linen er taget af, vil man beskrive hundens evne til at undersøge og afreagere på de to spøgelse. Hvis den ikke selv tager fysisk kontakt med begge spøgelse, vil der blive sat hjælp ind. Hundeføreren bliver bedt om at gå lidt frem imod den ene spøgelse, og hvis hunden ikke inden 15 sekunder tager kontakt, bliver man bedt om at gå helt frem og stille sig tæt foran spøgelse. Efter yderligere 15 sek. skal spøgelse og hundefører samtale for at lokke hunden, og efter endnu 15 sek. bliver føreren bedt om at demaskere spøgelse. Hvis hunden derefter selv tager kontakt til den anden spøgelse, stoppes momentet ved at 2. spøgelse demaskeres - ellers bliver hjælpen på 2. spøgelse kørt, som ved det første. Så snart hunden tager fysisk kontakt med begge spøgelse, bliver momentet afsluttet, og i skemaet bliver afkrydset, hvornår hunden tager kontakt.

Skarp lyd:

Hundeføreren bliver på et anvist sted bedt om at lege aktivt med hunden. Helst trækkeleg med klud eller bold, men hvis hunden ikke vil lege, må man prøve at få en anden aktivitet i gang imellem hund og fører. Imens bliver der med 15 sekunders mellemrum skudt to løse skud med en 9 mm. pistol i ca. 20 meters afstand fra hunden. Her må/skal hundeføreren snakke og opmuntre hunden, så man kan beskrive, om hunden afbryder, genoptager eller fastholder sin aktivitet med føreren. Der bliver beskrevet hundens evne til at fastholde sin aktivitet eller sin flugttendens fra lyden.

Efter legen med de to skud skal hundeføreren stå med hunden i lang line uden at snakke med den, og uden at den er "på plads". Der vil igen blive skudt to skud med 15 sekunders mellemrum. Igen vil der blive beskrevet, hvordan hunden reagerer. Hele skudsekvensen bliver beskrevet under et.

Efter testen:

Nu er hele beskrivelsen færdig, og testlederen vil overdrage hundeføreren til den beskriver, som har sat alle krydserne. Denne vil fortælle, hvordan hunden har reageret i alle momenter og give en kort konklusion på hundens tærskelværdier. Det er ikke beskriverens opgave og fortælle hundeføreren/ejeren, om hunden er velegnet til at avle på, og heller ikke om den er god eller dårlig. Man kan ikke forvente, at beskriveren kender racens ønskeprofil så godt, at man kan få en vurdering af resultatet. Når man beskriver hunde, skeler man ikke til, hvad det er for en race. Alle racer beskrives og testes på samme måde. Det er ejeren, opdrætteren og klubben der afgør, hvordan hunden er i forhold til det, som er ønsket for racen, og det vil altid være ejeren, der bestemmer, om hunden skal give sin arvelige adfærd videre til afkom.